

ЕВРОПЕЙСКИТЕ ФОНДОВЕ 2014-2020 Г. В ПОДКРЕПА НА БЪЛГАРСКАТА ИКОНОМИКА

На 23 юли в "Шератон" се състоя публичното представяне на Споразумението за партньорство от Министерския съвет, на което присъстваха народни представители, дипломати, неправителствени организации и представители на гражданското общество.

Вицепремиерът Зинаида Златанова в изказването си подчерта: "Средствата, които ЕС отделя за тази цел, са парите на европейските и българските данъкоплатци. Те не са за правителството или за администрациите, а за българската икономика. Партньорството трябва да е национално усилие и да дадем всичко от себе си, за да получим реални резултати от своя труд. Този документ очертава рамката за работа. Кризата ни накара да преосмислим нещата и да препоредим приоритетите: създаването на работни места, подобряване на обучението, здравеопазването, инфраструктурата, да се инвестира и в интелигентен растеж, за да може благосъстоянието на българските граждани да се подобри благодарение на Европейските фондове. В Споразумението се въвеждат общи правила. Условието, които Европейският парламент постави, са: програмиране, мониторинг, оценка и стриктно спазване на сроковете. Ние нямаме възможност да си губим времето, а да действваме веднага. До края на месец октомври трябва да представим окончателния вариант, одобрен от Работната група и Министерския съвет."

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на ред.колегията: Соня Василева, Кремена Йовева

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

България има голяма необходимост по наболели проблеми и Стратегическите приоритети за финансиране са подредени по тях: безработицата /особено младежката/, образованието, преквалифицирането, борбата с бедността, здравеопазването, водният сектор, зелената икономика, електронното управление, научните изследвания, опазването на природните дадености. Има още много да се работи и по управлението на природните рискове, подчертаха някои специалисти. Що се отнася до растежа в различните сфери, той е еднакво важен за ЕС.(също толкова важен)

Младежката безработица в страната ни е един от най-сериозните проблеми и именно по тази причина е взето решение, средствата за овладяването ѝ да се увеличат с 29%.

Представителите от Нов български университет бяха доволни от факта, че този път ще бъдат отделени средства за научни изследвания и интелектуален растеж чрез Министерството на образованието. В предишния програмен период не е бил отделен нито един евро цент за иновации и интелектуално развитие, защото образованието преди е било заложено в програма „Развитие на човешките ресурси” към МТСП.

Трябва да се поучим от факта, че преди България имаше най-много стратегически документи, но и най-много санкции поради неизпълнение на предписанията. Сега сроковете са съкратени, но ще бъдат облекчени и някои процедури, за да може в програмите да се включат и фирми от средния и дребен бизнес. При неизпълнение обаче, трябва да се има предвид, че финансирането ще се спира.

В заключение Зинаида Златанова каза, че за нея не съществува „план Б”, трябва много да се активизираме, за да може всички програми да заработят максимално бързо.

От редакцията

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на ред.колегията: Соня Василева, Кремена Йовева

Художествено оформление: Илиана Пирянкова

ЕВРОПЕЙСКИ БИЗНЕС НАГРАДИ

Програмата Европейски бизнес награди е създадена от британския предприемач Ейдриън Трип и е спонсорирана от компаниите RSM International, Infosys и Millicom International Cellular. Нейната основна цел е да разпознава и представя постижения, иновативни и успешни практики в европейското бизнес общество в съответствие с общите цели на Европейския съюз и бизнес представителствата в цяла Европа. Компаниите, избрани да представляват страната си като национални финалисти, които спечелят отличието Ruban d'Honneur, или бъдат удостоени с най-голямата награда, са смятани за изключителни европейски бизнес институции.

Представянето на българските фирми тази година се проведе на 3 юли в Гранд Хотел София. Компаниите се избират на базата на трите основни принципа, заложили в същността на програмата – иновативност, добър мениджмънт и устойчиво развитие.

В своето приветствие председателят на Българската търговско-промишлена палата - Цветан Симеонов каза, че именно зелените компании в страната имат по-добро представяне. В тази тежка конкуренция са номинирани 110 фирми, а 4 от тях са наградени.

При сегашната икономическа обстановка широко е признат приносът на малките и средни предприятия за постигането на растеж, а техният потенциал за създаване на работни места се оказва внушителен. Именно на тях се обръща повече внимание тази година.

С Европейските бизнес награди се увенчава успехът на публичните органи и публично-частните партньорства за насърчаването на предприятията и предприемачеството.

Автор Галина Горанова

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на ред.колегията: Соня Василева, Кремена Йовева

Художествено оформление: Илиана Пирянкова

НАГРАДИ ЗА ДОБРИТЕ ДАРИТЕЛИ „ЗАЕДНО“

На 3 юли Фондация „Работилница за граждански инициативи“ връчи осмите си годишни награди „Заедно“, които целят да отличат кампании и дарителски актове.

Победители в конкурса бяха:

Младите ентузиаста от **Младежка банка Ямбол** взеха наградата за **„Най-добра кампания на НПО“**. Отличена беше тяхната кампания „Вяра в твоите мечти“. Сега Младежка банка Ямбол ще могат да добавят и паричната награда от 2 000 лева към досега набраните средства, за да продължат да подкрепят инициативи в Ямбол и региона.

Банка Пиреос България спечелиха в категорията **„Най-добра кампания“** за партньорската програма в подкрепа на редовното дарителство **„БЛАГОДЕТЕЛ“** на **УНИЦЕФ България**.

Още две банки изпъкнаха сред отличените – **„Societe Generale Експресбанк“** заедно с **„Българска хранителна банка“** взеха наградата в категория **„Най-добро сътрудничество между бизнес и НПО“**. Г-н Деян Глешчич, Директор Маркетинг и Комуникации в Societe Generale Експресбанк получи наградата - специална грамота и авторска лампа „Заедно“, изработена от Николай Табаков.

Ето и отличените в останалите категории:

Най-ефективна кампания– Платформа „За България“, за кампанията **„Добрите идеи заслужават подкрепа“**

Индивидуален дарител с кауза (физическо лице) – Г-н Кольо Йорджев, подкрепил повече от 10 инициативи свързани с Габрово, дарявайки над 10 000 лв. лични средства.

Медийните награди „Заедно“ получиха:

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на ред.колегията: Соня Василева, Кремена Йовева

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

За Електронна медия **Bulgaria OnAir**. Медията е сред малкото, които разглеждат темата за корпоративната социална отговорност и присъствието ѝ в медиите.

Вестник „**Сега**“ си тръгнаха с две награди – за „**Печатна медия**“ и за „**Журналист от печатна медия**“ в лицето на **Дина Христова**.

В категорията „**Журналист електронна медия**“ изборът тази година беше изключително оспорван, затова журито единодушно реши да връчи две награди на **Мартина Бозукова, Mediapool** – и на **Юлия Иванчева, Дневник.bg**.

Специалната награда „**Гражданска позиция, провокираща дебат**“ бе за **Ивайло Дичев** за текста „**За удавниците и сламката**“, публикуван в Дойче веле.

ДА БЪДЕМ ДОБРИ, ИСКРЕНИ И ЧЕСТНИ, ЗА ДА СМЕ СВОБОДНИ

Поредното представяне на книгата “Европа за хората – достойният труд на достойните хора”, дело на журналистката **Таня Йовева**, този път бе в **Нова Загора** – родният град на авторката. Място изпълнено с древна история и уникална, зареждаща тялото и душата, позитивна енергия.

На срещата, състояла се в Дома на културните дейци на града, бяха дошли много хора, между които: **Галя Захариева** – бивш заместник кмет и настоящ народен представител от 42-то Народно събрание, **Светла Стоянова** – заместник кмет по социалните въпроси, **Янка Симеонова** – директор на Дом за възрастни “Св.Петка”, представители на неправителствени организации, граждани и общественици.

Срещата започна в топла атмосфера. Още в самото начало стана ясно, че в този малък, южен град специалистите от община **Нова Загора** се отнасят с отговорност към социалните проблеми. След представянето на книгата, посветена на успешните хора с увреждания, дискусиата започна с

Редколегия

Главен редактор - **Таня Йовева**

Редактор - **Галина Горанова**

Членове на ред.колегията: **Соня Василева, Кремена Йовева**

Художествено оформление: **Илиана Пирянкova**

изказването на Галя Захариева. Първите и думи бяха, че тя се радва, в нейния град да се раждат умни, способни и предприемчиви българи. Самата Галя е бивш заместник-кмет по социалните въпроси. Разказа на публиката, че е тръгнала от най-ниското стъпало в общината.

“Много сме направили за нашите съграждани, но има още много какво да се прави – каза Захариева. – Домът за възрастни “Св.Петка” е създаден за хората от цялата страна, не само за клиенти от общността, с което се гордея. Всички колеги, които работят в социалната сфера на първо място поставят съпричастността. Едно съм разбрала - няма друга дейност в нашата държава, в която работещите да вложат толкова сърце, душа, любов и всеотдайност. За жалост обаче, това са най-ниско платените хора.”

Галя Захариева разказа, че работата на общината и на Бюрото по труда в града винаги е била в синхрон и двете институции работят дружно. Не са пропуснали нито един шанс по европейски проекти и работят по всички схеми, за да направят нещо стойностно за хората. “При нас в общината никога не е съществувал критерий „човек с увреждане“ – продължи Захариева – и си мисля, че умните и интелигентни хора ще успеят да обърнат мисленето и виждането спрямо хората с увреждания. Ние българите винаги сме били изключително толерантни. Отношението ни към хората със специфични потребности е въпрос на отговорност, а не на страх.”

Настоящият заместник-кмет по социалните въпроси – Светла Стоянова сподели с гордост, че освен домът за възрастни, през последните години много е направено и за създаването на защитено жилище за младежи с ментални увреждания. Постигнато е много по отношение на личните асистенти, домашните помощници и заетостта като цяло. От началото на годината вече са устроени на работа 10 лица с увреждания – голямо постижение за малкия град със слаб икономически растеж.

Главният експерт по социалните въпроси от общината - Цвета Радева разказа, че преди три години са направили сериозен анализ на потребностите на хората с увреждания в тяхната общност. Именно тази база са използвали служителите, работещи в социалната сфера, за да

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на ред.колегията: Соня Василева, Кремена Йовева

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

вземат решение в кои европейски програми да се включат. За тях най-важното условие е било хората сами да определят от какво точно имат нужда. За нея голяма гордост е и фактът, че във всяко населено място към общината има дейно работещи пенсионерски клубове и читалища.

В своето изказване Радка Симеонова – директор на Дом за възрастни "Св.Петка" каза: "Нашето общество има голям дълг към хората с увреждания и то най-вече по отношение на достъпната среда. Инфраструктурата е такава, че днес един човек с увреждане по-лесно може сам да посети музей, отколкото да отиде за хляб до близката бакалия. Тези хора се нуждаят от самостоятелност като всички останали."

Представителите от Сдружение "Диабетик" поставиха доста наболели въпроси за размисъл и решаване. Въпреки усилията полагани от страна на общината и на Бюрото по труда, те биха искали да не се назначават хора с увреждания само почасово или по програми за шест месеца, а да се мисли в дългосрочен план, тъй като те искат да работят и да са полезни. Освен това те желаят промени в законодателството по отношение на доброволчеството. При тях работят над 15 души доброволци. Друг болен за тях въпрос бе здравеопазването в държавата: "...навсякъде докторите искат пари!" – оплакаха се те. Сдружение "Диабетик" имат трансгранично сътрудничество с различни държави. На една такава среща с турски лекари се оказало, че при толкова добри български доктори, чуждестранните им колеги открили грешно поставени диагнози. Представителите на сдружението биха искали телковите решения на диабетиците да бъдат пожизнени и да бъде създаден регистър на хората с това заболяване. Накрая хората от "Диабетик" апелираха към всички да спрем да се делим на заболявания, асоциации, на болни и здрави, а да променим своето мислене в това отношение и да се обединим помежду си.

На срещата присъства Жени Величкова – майка на дете с невро-мускулно заболяване, която е и инициатор за създаването на Асоциацията на хора с мускулна атрофия. В момента тази неправителствена организация е координатор за цяла Южна България. Тя сподели, че работят по програма "Съпричастност", провеждат много срещи с чужди организации и обменят добри практики, а скоро ще отворят и офис в града.

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на ред.колегията: Соня Василева, Кремена Йовева

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

Един от гражданите, присъстващи на срещата, обърна внимание на проблем, който често омаловажаваме – нужно е повече да се работи в посока безопасност на труда, защото хората получават трайни здравословни увреждания като следствие от неблагоприятните трудови условия във фирмите.

До края на пребиваването ни в Нова Загора не ни напусна усещането за оптимизъм, роден от чувството за отговорност, трудолюбие и топлота на новозагорчани. Те са точно това, което Слава Севрикова им е оставила като завет – добри, искрени, честни и свободни.

Автор : Галина Горанова

ДОМЪТ ЗА СТАРИ ХОРА, С.БАНЯ СЛИВЕНСКА ОБЛАСТ, ФУНКЦИОНИРА ПЪЛНОЦЕННО

Отдавна не бях посещавала родния си град Нова Загора. Поводът беше представянето на книгата ми „Достойният труд на достойните хора”. Благодарение на срещата ми с обществеността на града и с представители на общината, успях да се запозная отблизо със социалните дейности в града.

Имах възможността да посетя Дома за възрастни „Св. Петка” в с. Баня.

Първото нещо, което ме впечатли, бе приказната природа, сред която се намира домът. Село Баня е известно с благотворните си минерални води, които се ползват от много хора от цялата страна и влияят главно на заболявания, свързани с опорно-двигателната система. Така известните „Кортенски бани“, където все още не е направено необходимото за да бъдат посещавани не само от българи, но и от чужденци. Тук минералната вода извира при 57 градуса, но лечебното ѝ действие е най-добро при 38 градуса. Богата на натрий, магнезий, желязо и други важни за човешкия организъм минерали водата на това място се оказва ценен лечител. Вярвам,

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на ред.колегията: Соня Василева, Кремена Йовева

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

че след време ще се намерят предприемчиви българи да направят това кътче от рая още по-търсено и желано за лечение и отдих.

Всеки, който посети този дом, ще остане очарован от хубавата гора, от красотите на река Тунджа, от интимността на това китно място и ще му се прииска поне още веднъж да дойде тук, за да почерпи сили и здраве като обитателите в този чист и приветлив дом.

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на ред.колегията: Соня Василева, Кремена Йовева

Художествено оформление: Илиана Пирянкова

Той е създаден през 1996 г. През тези години, благодарение на усърдието на целия колектив и най-вече на директорката – Янка Симеонова, са подобрени значително условията на живот. Днес тук има 54 души, които живеят щастливо. Хората се чувстват като у дома си, могат да разчитат на добра рехабилитация, басейн с минерална вода, спортна зала и всичко необходимо за добра почивка и възстановяване. Предстои саниране на сградата и изграждане на асансьорна уредба.

Особеното тук е, че повечето хора са приходящи - идват от цялата страна и биват малко настанените за постоянно. Още с влизането хората имат възможността да разгледат хубавите картини, дарени от ученици от Художествената гимназия в Казанлък. Навсякъде, до каквото и да се докоснеш, личи, че е правено с мерак. Стаите са боядисани и обзаведени в светли, приветливи нюанси. Уютът е завзел цялото пространство в сградата, а усмихнатите и сърдечни служители допълват картината.

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на ред.колегията: Соня Василева, Кремена Йовева

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

Директорката Янка Симеонова се оказа изключително приветлива и усмихната жена и ни посрещна с отворено сърце. Характерното за нея е, че вратата на кабинета и е винаги отворена, за да могат хората да влизат спокойно и да разговарят помежду си. Янка обича да общува с хората и сподели, че мъдростта на възрастните може да те научи на много. „Знам, – каза тя – че Домът е слънчев и топъл, обаче от нас зависят само детайлите, но дом се създава от хората, чрез тях.”

В това приветливо място работят още 12 специалисти, които провеждат различни видове терапии. Хората там се забавляват, изработват изделия, подготвят изложби, участват в сеанси по музикотерапия, ходят на разходки и екскурзии. От това, което ми разказаха, разбрах, че всеки възрастен човек, който влезе в този дом, ще може да прави всичко на което е способен, когато и където иска и никога няма да скучае. Най-важното е, че хората идват тук не само да се откъснат от ежедневието си, но и да излекуват поредните си болести.

Социалната работа в Дома за стари хора кипи. Благодарение на ентузиазма на персонала тук се организират културни и спортни дейности. Изготвя се годишна програма, създаваща добър психоклимат и чувство на положителни емоции за възрастните хора. Всеки месец се провеждат забавни и ролеви игри, конкурси на тема: „Най-добра танцова двойка”, ”Мистър дядо и Мис баба”, ”Мис Поезия“ и др. В групите за литературно четене се четат произведения на любими автори. Провеждат се музикални конкурси за народни и стари градски песни с награди. Честват се пищно всички официални и лични празници.

В Дома за възрастни „Св.Петка” има изграден параклис и то по две причини – в селото няма църква, а освен това Света Петка Самарджийска е патронът на Дома. Днес хората от с. Баня идват на християнски служби и празници тук.

Домът има изградени добри традиции и отношения с читалища, пенсионерски клубове, детски градини и начални училища. Ежемесечно медицинският персонал изнася здравни беседи за характерни за хората от третата възраст заболявания и опасности, както и за тяхната профилактика.

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на ред.колегията: Соня Василева, Кремена Йовева

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

Екипът на Дома с ръководител Янка Симеонова винаги се стреми да удовлетвори потребностите на възрастните хора и цени и уважава техните мнения и предложения. След командировка във Великобритания директорката е разбрала, че българските социални работници не се справят по-лошо от английските си колеги: „Ние от нищо правим нещо – споделя Янка – и успяваме да догоним тяхното качество на услуги, при това с оскъдни средства.”

Тръгнах си от това място носталгично настроена с твърдото намерение отново да се върна тук за да си почина от забързаната суета на големия град и да възстановя тялото и душата си.

Автор Таня Йовева

СТРАХЪТ Е СКОВАЛ УПРАВЛЯВАЩИТЕ

Обикаляйки градовете в страната по повод представянето на книга свързана с проблемите, успехите, обучението и трудовата заетост на най-уязвимата група – хората с увреждания, установихме, че нещата в нашата държава вървят стремглаво надолу. В Плевен и Бургас се усещаше тихото отчаяние, в Русе и Пловдив - сериозното негодувание, във Варна страхът на хората бе облечен в мълчание.

Най-интересно се оказа положението в Благоевград. Ден след поредния граждански протест заварихме общинската администрация скована от страх до толкова, че се бе окопала в безмълвие. Същият ден в община Благоевград бяха монтирани електронни бариери, поради което служителите рискуваха да получат самоотлъчка ако преминат бариерата и не посмяха да се отзоват на нашата покана и да разкажат какво правят в своя град за хората с увреждания.

След дълго настояване в желанието си да поговорим с някого по проблемите на най-уязвимата група накрая с неохота се отзова заместник-кмета по културните и хуманитарни дейности Валери Смиленов. Той нахълта ядно в залата и каза, че може да ни отдели само две минути. До

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на ред.колегията: Соня Василева, Кремена Йовева

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

разговор по проблемите на хората с увреждания и така не се стигна. Смиленов започна разпалено да обяснява, че всички в общината си вършат работата и няма какво повече да ни каже. Избухна, когато видя, че извадихме диктофон, за да направим кратко интервю с него. Той бил твърде зает да дава интервюта. От поведението на Смиленов бе видно, че се страхува да не бъде уличен в нещо лошо. Нашата цел обаче, бе наистина да получим повече информация за това какво е направено за хората с увреждания в този град и какво се прави.

Изводът, който може да се направи във връзка с политиката по кадрите в нашата страна е ясен – десет души от дадена партия се въртят на отговорните постове без значение дали са годни или не. Смиленов е завършил предучилищна педагогика и е бил учител и директор на основно училище. По-късно той завършва магистърска степен - публична администрация и работи на различни отговорни, държавни и общински постове. Бил е областен управител. От три месеца той заема поста на заместник-кмет в община Благоевград. Предвид поведението му пред нас, лесно може да се досетим, че поради безотговорната му дейност е преместван многократно от една длъжност на друга, като очевидно не се справял както трябва със задълженията си.

Оказа се, че е твърде наивно от наша страна да си въобразяваме, че бихме могли да работим в името на някаква благородна кауза, при това за собствена сметка и с лични средства, след като страхът е сковал управляващите на всички нива. Ние, които искаме да направим нещо хубаво в тази държава, сме блокирани от години. Властолюбието, неграмотността, бюрокрацията и пълната безотговорност пред гражданите на България пречи вече до толкова, че сложи прът в колелата на самите управници. Недопустимо е институциите, които трябва да бъдат авторитет и да будят доверие в гражданите, да се превръщат в посмешище на цял свят.

От последните събития в нашата страна е ясно, че ние обикновените граждани искаме, просто казано, да живеем в благоденствие, а то се създава със силна икономика и външни договори, съблюдаващи националните, а не личните интереси.

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на ред.колегията: Соня Василева, Кремена Йовева

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

За жалост от последните събития става ясно, че управляващите в България не са способни да управляват. Вкопани във властолюбието и водени подчертано от личните си интереси те отдавна са погубили не само себе си, но и цялата държава. Днес ние сме свидетели на един безсмислен драматизъм в борбата им за власт. Ние гражданите на България нямаме повече нито търпение, нито желание да понасяме безотговорността и властолюбието на хората, които предадоха народа си и националните интереси в името на техните собствени комплекси за малоценност.

Автор Галина Горанова

СОЦИАЛНОТО ПОДПОМАГАНЕ ПО МЕСТА НЕ СПАЗВА РЕАЛНО ЗАКОНА ЗА ХОРАТА С УВРЕЖДЕНИЯ

Росица Йосифова , Красимира Караджова и Иван Кънев от Велико Търново се обърнаха към сп. „Личностно развитие“ за съдействие относно правилното разпределяне на техническите средства за хората с увреждания. Ето какво ни пишат те:

„...практически това е проблем, който засяга като цяло хората с увреждания, които са правоимащи за такава целева социална помощ в цялата страна. Често се коментират злоупотребите от лекари и фирми, но никога не се коментира какъв е редът за тяхното получаване. В крайна сметка се оказва, че служителите в Социалното подпомагане по места не спазват реално закона.

Те до голяма степен утежняват и без това трудното положение на болните и близките им, позовавайки се на ЗИХУ и ППЗИХУ. „

Хората, написали това писмо, са представители на фирми-доставчици на технически средства за хора с увреждания. По-нататък те продължават с апел към Агенцията за социално подпомагане да нормализира работата помежду им, за да не се стига до конфликтни ситуации и излишни конкурентни отношения. Често пъти клиентите се оплакват от грубо и

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на ред.колегията: Соня Василева, Кремена Йовева

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

дискриминационно отношение от страна на служителите на социалните служби. Близките или самите болни, биват изнудвани да получават употребявани вече помощни средства, върнати в дирекциите от близките на починали хора. В отделите за обслужване на хора с увреждания в Социално подпомагане непрекъснато им се повтаря, че фирмите, осигуряващи медицински изделия и помощни средства, са мошеници и изнудвачи, което допълнително обърква и без това изтормозените хора. Предлагащите вече употребявани средства не са дезинфекцирани камерно с необходимите и позволени препарати, както се изисква от закона, нямат гаранционни условия и биват предавани само с един протокол, на който дори липсва печата на учреждениято. Така или иначе законът, чрез чл. 46, ал. 3 от ППЗИХУ, допуска върнатите помощни средства да бъдат предложени на нуждаещите се, но няма императив, който да ги задължава да ги вземат. Дори напротив - хората имат право да изберат от къде да ги получат, което е изрично упоменато.

Често пъти, подадените молби биват обжалвани, в следствие на отказа на хората да получат употребявани средства, което е парадоксално. Обжалват се медицински протоколи от други градове и хората биват насочени към ТЕЛК, а в обжалваната заповед няма мотив, на който се основава отказът, което е императивно в чл. 42, ал. 4 от ППЗИХУ.

Оказва се, че във Велико Търново масово се обжалват ЛКК протоколи и ЕР на ТЕЛК, без дори да са посетени хората от социален служител по район, което е задължително. Социалните работници по собствено усмотрение преценяват кое помощно средство комбинирано с друго ще отпуснат, което в много от случаите не е съобразено с експертното решение на лекар от комисия или с ТЕЛК. Отказвани са инвалидни колички под предлог, че сградата, в която живее увреденото лице, няма асансьор или пък не отпускат такава, защото болният имал антидекубитален дюшек, а според социалните служители щом го ползва, значи не му се налага или полага да бъде изведен навън. Това е реална и ежедневна дискриминация спрямо хората с увреждания.

ДЪРЖА МОИТЕ ПРАВА НА ЖЕНА ДА БЪДАТ ЗАЧИТАНИ ОТ ДЪРЖАВАТА

Наложително е за жените с увреждания в България да бъдат предприети всички необходими мерки за осигуряване на пълноценното им развитие с цел гарантиране на техните човешки права и основни свободи. Като журналист и председател на сдружение с идеална цел дори ми се случи да ме изведат от среща със заместник-министър с представители на неправителствени организации в Министерския съвет. И на други прояви също съм била извеждана, защото не виждам и поради това „нямам право“ да бъда сред високопоставените правителствени лица и администратори. Изживявала съм го трудно, но съм писала за всичко, което ми се случва, без страх.

Бях първата жена с увреждане, назначена като секретар на Националния съвет по рехабилитация към Министерския съвет. По време на работата ми също се сблъсках с много негативни явления. Не ми беше осигурена самостоятелна стая, която дори правителството на Великобритания искаше да оборудва с подходяща за мен апаратура. Проблеми имах и със заплащането, за да мога да получавам нормално заплатата, която съм си изработила като секретар. Никой от политическата администрация тогава не пожела да съдейства и да направи необходимите промени в Устройствения правилник за прилагане на Закона за рехабилитация на хората с увреждания.

Напуснах с гордост Министерството на труда и социалната политика, оставяйки след себе си „пътека на извършеното“, въпреки липсата на подходящите условия. След това реших сама да си проправям път като председател на неправителствена организация. Ежедневно се срещам с хора, огорчени от отношението към тях и затова пътувам из страната и събирам заедно представители на общините, на Бюрата по труда, на обществеността, журналисти, неправителствени организации и др., за да докажем заедно, че можем да направим повече за доброто на хората с увреждания.

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на ред.колегията: Соня Василева, Кремена Йовева

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

Издадох и книгата "Достойният труд на достойните хора", в която доказвам, че хората със специфични потребности, макар и единици, намират скритата сила в себе си и успяват да се преборят с трудностите в живота, като намират своето място в обществото.

Жените с увреждания са тези, които най-трудно си намират работа. Не само от липсата на доверие от страна на фирмите, но и поради недостъпната околна среда, недостатъчният специализиран транспорт и неподходящи условия на работните места.

Много често хората с увреждания в България се сблъскват с още един проблем – недоставянето на технически средства като декубитални дюшеци, инвалидни колички и др. навреме, това ежедневно ги дискриминира от страна на държавните институции, които би следвало да бъдат авторитет за гражданите и да защитават техните права и интереси. Ако случайно някоя от жените с увреждания е назначена на работа то или е по временна заетост, или е с много ниско заплащане. За съжаление те се примиряват за да бъдат приети в обществото, да имат самочувствие и реализация.

Съществува и друг не по-малко важен проблем, върху който си заслужава да бъде обърнато внимание, а именно: за съжаление много често жените с увреждания са подложени и на домашно насилие, поради увреждането си, и се налага спрямо съпрузите им да се предприемат съдебни мерки. Това е проблем, който в повечето случаи се счита за личен и се negliжира.

В чл. 6 от Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания се казва :

„Държавите - страни по настоящата конвенция съзнават, че жените и девойките с увреждания са подложени на множество форми на дискриминация и в този смисъл се задължават да предприемат мерки за осигуряване на пълноценното им упражняване на всички човешки права и основни свободи.”

Българското правителство е страна по Конвенцията и се налага да предприеме сериозни и своевременни мерки за спазването на изискванията в нея за да живеят хората с увреждания по-достойно.

Автор Таня Йовева

ДОШЪЛ СЪМ НА ТАЗИ ЗЕМЯ, ЗА ДА ПРАВЯ ДОБРО

Обикаляйки околността на Банско нашата група неусетно попадна в село Краище, близо до Якоруда. Китно местенце с добронамерени и усмихнати българомохамедани. Разбрахме, че в селото живее мюсюлманският феномен Исмаил Ходжа, за когото се разказва, че прави чудеса – лекува и помага на много хора. Именно този факт ни отведе при него. При него отиват освен обикновени хора и известни личности – певци, артисти, бизнесмени, политици.

Влязохме в двора на къщата му, чиято порта е денонощно отворена за посетителите. Посрещна ни малка красива градина с нацъфтели уханни божури, непретенциозна къща и приветлива домакиня. Тя ни упъти към стаята, в която Исмаил Ходжа приема хората дошли за помощ, като предупреди, че всеки е длъжен да си събуе обувките, защото иначе ще попречим на свещената книга.

За първи път в живота си се озовах лице в лице с ходжа, но това което ме порази в този човек бяха очите, излъчващи топлина и доброта и онази невинност и чистота, която можем да видим само в очите на малко дете. Исмаил Ходжа е на 84 години, приема хората в легнало положение и така работи, въпреки че се радва на добро здраве.

Той ми разказа, че години наред е пътувал и живял в много държави, повечето от които са мюсюлмански, но се върнал в България. Това е неговата родина и той милее за нея и за нейния народ, тук се чувства най-добре. "В моя дом – казва Исмаил Ходжа – мога да си откъсна домати от

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на ред.колегията: Соня Василева, Кремена Йовева

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

собствената си градина, който има неповторима сладост.” С този простичък факт той изрази чистата си любов към България.

Попитах го с какво се гордее, а Исмаил Ходжа ми отговори скромно: “Най-вече с това, че до колкото мога помагам на хората. Тук идват от цялата страна, носят подаръци, а подаръците не е красиво да се връщат, нали!? Обичам да помагам на целия народ, затова на всички пожелавам живот и здраве.”

Исмаил Ходжа разказа, че домът му е отворен денонощно за посетителите и без значение от часа, той откликва на всеки. На въпросът, дали не се уморява, той ми отговори: “Не, Господ ми помага да издържа и да бъда в полза на хората. Дошъл съм на тази земя да правя само добро.”

Попитах го, кога държавата ни ще излезе от кризата, а той отговори простичко и непринудено: “Тогава, когато на власт дойде правителство, което не лъже народа, а работи за него. Лъжат ли, те всъщност не работят, народът ще разбере и отново ще ги смени.” – това той каза в деня, в който новото правителство бе стъпило на власт.

Исмаил Ходжа е наследил своите дарби и умения от баба си Али Кадън Ходжа, която е била най-известната лечителка и гадателка в тази част на България. От нея той се е научил да помага на хората със стари ислямски заклинания и молитви. Ходжата разваля магии, родови проклетия, негативни влияния, лекува над 24 болести, между които заекване, безплодие, диабет, детски неврози и др. Специалист е и по намиране на изчезнали хора и предмети. Исмаил Ходжа връща хората, само ако са дошли от празно любопитство или с цел да правят някому зло.

“На всички желая само добро и на лошите да им се сбъдне доброто, но да се поправят и да помагат на другите, а който няма да му даде Господ да си има богатство, дечица, който каквото си е пожелал.” С тези прекрасни простички думи се поделихме с Исмаил Ходжа, с вярата, че утрешният ден ще ни донесе повече добро не само за нас самите, но и за целия народ.

Автор Таня Йовева

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на ред.колегията: Соня Василева, Кремена Йовева

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

85% ОТ СЛЕПИТЕ ХОРА ЩЕ МОГАТ ДА ПРОГЛЕДНАТ С НОВА ТЕХНОЛОГИЯ, ТВЪРДЯТ СПЕЦИАЛИСТИ

Австралийски учени подготвят технология, с чиято помощ слепите ще могат да прогледнат като възвърнат с нея своето зрение.

Учени от университета Монаш в Мелбърн, Австралия, разработили първите безжични изкуствени очи, които ще дадат възможност на голям брой слепи хора да прогледнат. Благодарение на "бионичните очи" те ще могат да различават контурите на предметите, ще разпознават цветове и дори разположението на предметите.

Системата е разработена от 60 експерти от университета в Мелбърн. Те са създали импланти, поставящи се в мозъка, които безжично ще бъдат свързани с камера, инсталирана на очилата или на пръстът на слепия.

Очаква се устройството за възвръщане на зрение да бъде на разположение в началото на 2014 година, пише агенция БГНЕС. Според специалистите с помощта на импланта могат да прогледнат 85% от слепите хора.

КАК НЕЗРЯЩИТЕ СЕ ДОКОСВАТ ДО ГОЛЯМОТО ИЗКУСТВО

На предложението ми да посетим Третяковската галерия моите незрящи приятели скептично реагираха: "А какво ще правим там? Да пипаме картините с ръце ли?" "Не, - отговорих аз - до края на ноември специално за нас е представена изложба, експонатите на която могат да се обследват с ръце." Убедителният ми довод подейства и в събота ние пристъпихме прага на Третяковската галерия.

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на ред.колегията: Соня Василева, Кремена Йовева

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

На входа ни посрещнаха две дами и предложиха да ни заведат до вестибюла на втория етаж. Там се намираше в специално оборудвано експозиционно пространство изложбата от скулптури от Александър Памфилов. По пътя се завърза непринуден разговор и аз побързах да попитам нашите спътнички за необичайната експозиция. Оказа се, че тя е реализирана в рамките на проекта "Езикът на скулптурите на брайл". Той на свой ред се явява част от програмата „Музей отворен за всички”. В Третяковската галерия изложбата съществува още от 2007 година. Нейната основна цел е достъпност на художествените произведения за хората с ограничени възможности. Сътрудниците на галерията са организирали експозиционното пространство по такъв начин, че незрящите и слабовиждащите посетители да могат самостоятелно да се ориентират. Задачата се облекчава и от релефната карта на изложбата, на която могат лесно да се определят нейните значими обекти. Експозиционното оборудване било разработено от експертите от немско дизайнерско бюро, които са автори на специални експозиции за незрящи в музеите в Берлин. Преди разглеждането на експонатите ние се задържахме при стенда с информационните бележки, написани на брайл.

"Александър Памфилов" - започнах да чета - "е роден през 1963 година. Завършил е московския художествен институт. Член е на Съюза на художниците на Русия. Преподава скулптура в „Руската академия на скулптурата и живописата."

На изложбата са представени 25 експоната, които са обединени в тематични групи: бронзовият век, четене на библията, историята на царедворца Дмитрий, испански барок, Ван Гог, Шагал. Те са изработени от бронз, дърво и камък. Ние лесно определяхме материалите и формата, а при затруднение четяхме брайловите надписи: Безумният Ван Гог, 2008; Танц на коне, 2008; Слушаният и пеещият, 1989, всички те направени от бронз, а Царят на царете, 2010, е скулптуриран от бронз, злато и камък.

Така ние преминавахме от експонат на експонат, разглеждайки с ръце движението на скулптурните линии, стараехме се мислено да ги съединим и да си представим цялостния образ. Признавам си, това за мен не беше толкова просто.

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на ред.колегията: Соня Василева, Кремена Йовева

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

Когато се приготвих за изложбата аз очаквах да срещна там натуралистични форми и съвсем не бях готова за възприятие на непропорционални авангардни фигури. Но точно с това изложбата ми хареса. Всяка работа, представена на нея се оказа образна загадка, която трябваше да решим. Необходимо ни беше да си представим какво говорят, какво изобразяват застиналите в нямо очакване фигури на уродливи дебеланковци и инфанти, накъде се стреми огромната колесница, наречена от скулптора цивилизация, за къде бърза седящият на нея човек, какво изражение имат двойка влюбени, замислено държащи се за ръце. И само в библейските образи ние не намерихме авангардни гротескни черти. А защо? Отговорът на този въпрос ние получихме в самия край на нашето изложбено пътешествие. Приседнали на информационната маса и поставили големите слушалки, с удоволствие чухме гласа на самия Александър Памфилов.

"В авангардното изкуство няма разбиране за форми." - обяснява скулпторът. - "Това са други решения. Тук има повече образност отколкото при натурализма. При религиозните скулптури трябва да бъдем внимателни и точни, защото съществуват канони и тук не трябва да се допускат волности."

Тактилната изложба на скулптури на Александър Памфилов е наречена „Бележки в полетата”. Изящните гротески не само напомнят на героите от историята на изкуството, но и ненатрапчиво въвличат в разгадаване на пластическите метафори и притчи, облечени във форма. Един авангарден проект ни даде възможност на нас - хората без зрение да се докоснем и да усетим голямото изкуство.

Елена Федосеева

списание "Наша жизнь"

превод Петко Петков

УНИКАЛНО МЯСТО БЛИЗО ДО НОВА ЗАГОРА

Нашата прекрасна малка страна от дълбока древност е била кръстопът на цивилизации, пределът между два континента и възлова точка на миграции. На тази земя, "като една човешка длан" има исторически свидетелства за живот още отпреди 9 хилядолетия. Тук всяка педя носи спомените на различните култури преминали през днешната територия на България.

Наскоро посетихме едно такова уникално по своята историческа същност място – селищната могила край с. Дядово в близост до Нова Загора. От десетилетия тя представлява огромен интерес, както за българските, така и за чуждестранните учени и археолози.

Дядовската могила, както я наричат днес, е една от най-големите в България и в Европа – висока е 18 метра. Намира се в близост до р. Беласица и до два извора. Още през 1898 г. е отбелязана в научната литература на братя Шкорпил под името Дедекъойската магила. Интересът към нея е голям поради факта, че културните пластове пазят тайни отпреди 7 хиляди години преди Христа.

Проучването на Дядовската могила започва по повод международния проект "Етногенезис на траките" през 1977 г. от българо-холандски археологически екип. По-късно към тях се присъединяват и японски специалисти от университета Токай, които продължават своята работа и до днес.

Вече изцяло е разкрито голямо средновековно българско село от XI-XII в. с некропол и малка църква, както и късно антична крепост, добре запазена и до днес. Особено значими са откритията в пластове от бронзовата епоха от 3-2 хил. пр. Хр. Дядовската могила е единственият праисторически паметник в България, който предоставя информация за урбанистичните процеси, развили се в тракийските земи през 3-2 хил. пр. Хр. Тук е открита уникална система от ровове от средната бронзова епоха (нач. на 2 хил. пр. Хр.), от които най-вътрешният, облицован с камъни ров,

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на ред.колегията: Соня Василева, Кремена Йовева

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

ограждал вътрешен град или цитадела, свързани с царско-жреческата власт в раннотракийското общество. Този ров в югоизточната част на селищната могила, предстои да бъде реставриран. Дълбок е 2 м., и до сега облицовката му от необработени камъни е запазена в отделни участъци. В центъра на ограденото от него пространство се е намирала ритуална яма. С тази своя планировка от 2 хил.г. пр. Хр. Дядовската могила повтаря градоустройствения план на древната и легендарна Троя. Още по-интересна би била хипотезата на някои романтици, че планировката на това селище е умалено копие на древната, така и неоткрита Атлантида.

В музея, направен в близост до могилата, посетителите могат да видят интересни експонати позиционирани по епохи, като прекрасни древни пластики – идоли и съдове, накити и др.

Селищната могила до с. Дядово впечатлява със своите размери и получените резултати от археологическите проучвания. Тя представлява интересен паметник на културата с голямо туристическо значение за България. Могилата е разположена на 10 км южно от Нова Загора, по пътя Нова Загора - Раднево, който е част от международния път Свиленград – Русе, свързващ Турция с Румъния.

Автор Галина Горанова

В ПАМЕТ НА МАРГАРИТА СОМЛЕВА - СТИХОВЕ НАПИСАНИ ЧРЕЗ БОЛКАТА

С Маргарита Сомлева се запознах още като студентка. Тя ме канеше често в дома си в центъра на София, на ул. „Гочо Гопин”. Всяка неделя у тях се събираха хора от културния свят, разговаряхме, а дъщеря ѝ Деси рисуваше и ни пееше. Това бяха незабравими за мен срещи, които оставиха трайна следа в съзнанието ми и началото на прекрасното ни приятелство.

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на ред.колегията: Соня Василева, Кремена Йовева

Художествено оформление: Илиана Пирянкова

Маргарита беше една от актрисите, която записваше книги, за да могат незрящите да се докоснат до словото на писателите. Много хора избираха книгите записани от нея, защото тя влагаше искрени емоции и сърце в историите на героите, а ние читателите преживявахме живо всяко действие. Повечето от прочетените от Маргарита книги и до днес се намират в „Златния фонд“ на студиото на Съюза на слепите в България.

Нашето приятелство започна в края на шестдесетте години и продължи до последният ѝ дъх. Винаги ми казваше, че иска да си препрочете книгите записани в студиото. За жалост не успя да го направи. Маргарита Сомлева напусна този свят в края на юли 2013 г. Почуствах се осиротяла. Липсват ми емоционалните разговори с нея, съветите, които ми даваше, приятелството. Винаги съм се удивлявала на нейното гостоприемство и силата на духа ѝ. Маргарита беше не само добра актриса, но и чудесна поетеса. Като всеки осъзнат човек, тя знаеше, че в болката се ражда мъдростта. Именно поради това нейните стихосбирки носят заглавия като „Вопъл“ и „И от болка пиша“.

Съдбата на Маргарита е необикновена. Сключва брак с известен художник. Ражда им се момиченце - Десислава, което е с вроден порок на сърцето, но и с вроден талант на художник. На 17 години тя напусна този свят, въпреки прекрасните грижи на майка си и баба си Славка. Много хора съжаляваха Маргарита, а тя им отговаряше: „Не ме жалете, аз изпитах майчиното чувство. Усетих какво значи да си майка. Има толкова много хора по света, които копнеят, но така и не достигат до това чувство.“

Дълги години Маргарита живя сама, затворена в себе си и се отдаде на писането. Въпреки това нашето приятелство не секна. Вълнувах я проблемите на България и по-специално на романтичния Македонски край. Кариерата си на актриса тя започва от Драматичния театър в Монтана. След това се изявява като рецитатор на множество презентации на нови стихосбирки и книги. В тази дребничка крехка жена бушуваше огън от емоции и рядко срещана сила на духа. Това бяха качествата, поради които бе канена така често да рецитира. Тя беше ненадмината в пресъздаването на едно произведение, с което успяваше да завладее публиката и да секва дъхът им.

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Редактор - Галина Горанова

Членове на ред.колегията: Соня Василева, Кремена Йовева

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

Със същата сила на своето сърце тя пишеше стиховете си:

Една жена се взира в мене.

– Слаба си – казва, – ще се люшнеш!

Мълча. Зная – продължава –

пръст си яла.

И ме прегръща.

Въпреки своята лична дълбока драма Маргарита успява да вплете оптимизма си към живота в своите произведения. Нейното последно желание е да бъде издадена от близките ѝ последната написана от нея книга.

Моята прекрасна приятелка Маргарита Сомлева си замина от този свят тихо и незабележимо, но чрез своето изкуство, остави ярка следа след себе си.

Автор Таня Йовева